

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 134/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť B. d. so sídlom v T., zastúpeného advokátom JUDr. D. S., T., ktorou namietalo porušenie čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 12 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd konaním a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 SŽ 187/01 z 25. apríla 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. d. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2002 doručená sťažnosť B. d. so sídlom v T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. S., T., ktorou namietalo porušenie čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 12 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd konaním a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 SŽ 187/01 z 25. apríla 2002.

Sťažovateľ požaduje vydanie nálezu, ktorým by ústavný súd zrušil rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 7 SŽ 187/01 z 25. apríla 2002. Týmto rozsudkom zamietol najvyšší súd žalobu sťažovateľa proti Štátnej energetickej inšpekcii, Ústrednému inšpektorátu v Trenčíne, ktorý svojím rozhodnutím č. 1561/2000/2001 z 20. augusta 2001 potvrdil rozhodnutie Krajského inšpektorátu Štátnej energetickej inšpekcie v Trnave č. 267/1200/01 z 11. júna 2001 o uložení pokuty vo výške 350 000,-- Sk sťažovateľovi za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Podľa názoru sťažovateľa najvyšším súdom a správnymi orgánmi aplikované ustanovenia zákona sú v rozpore s čl. 21 ods. 1 ústavy a s čl. 12 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd garantujúcich nedotknuteľnosť obydlia.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 7 SŽ 187/01 z 25. apríla 2002 nadobudol právoplatnosť 27. mája 2002.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona).

Hoci rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 7 SŽ 187/01 z 25. apríla 2002 nadobudol právoplatnosť 27. mája 2002, sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 3. októbra 2002 a ústavnému súdu došla 4. októbra 2002, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2002